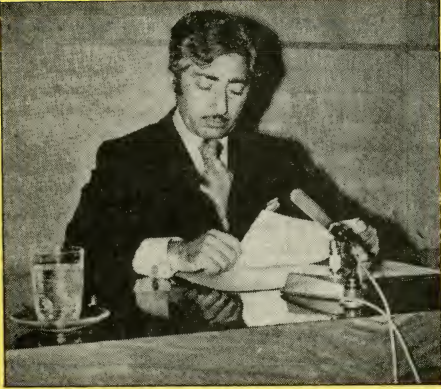

بِغَام

محمد موسیٰ شفیق

سرریزہ : الحاج ننگیال

Ketabton.com

بیت

وینا وال : محمد موسیٰ شفیع

سرریہ : الحاج ننگیاک

دکتاب نمبر : پیغام
دینا وال : محمد موسی شفیق
سرینہ : الحاج ننگیال
خطاط : نورالدین ہذیر
خپرورنگی : فرہنگ جہاد
نہتہ : د ۱۳۶۷ لمونیکال دثوریماشت

دفرہنگ جہادپستی اوبانکی پتہ

P. o Box No. : 1107

G. P. O

پشاور پاکستان

حساب بانکی : جیب بانک 3014

میو مندوی برانچ

پشاور پاکستان

پیغام اوشفیق

۱- پیغام

پیغام دشهید شفیق «دده په قول» د لالهانده او ورخطا لریټوب
دوخت یو رنگین سوغات دی او د دوی د ژوند د یوې ټاکلې دورې تاثرات

اوپاڅپري.

پیغام د مرحوم شفیق د ارا لعلوم د زدکړې د دورې ادبي پانگه ده او د
هنه مهال سره په یې شفیق د مصر او امریکې د لوړو وختیلا تر دوسته
د سترو دولتي پوستونو له شا دهغني ارمان کړی او ویلی دي: «... که

زړه د دې اوس نه پدې کم او کیف خبر وای ما به له هر یو کال نه په هماغه تنگ،
تربیا وپوټه تیاره و ارا لعلوم کې دوه او درې کلونه جوړ کړی وای».

خو مرحوم شفیق د نن و اړخطا و لالهانده زلي د یوه شاعر، ادیب او -
لیکوال په صفت دومره نه پېښي - دهغه وژرت او صدارت او په
مجسمع کې سیاست د دوی هنر او فن تر خپل سیري لاندې داسې پټه
کړ چې نن د مرحوم شفیق د پاڅه فن نه د پېلېر کسان خبر تیارې په
افغانستان کې چې هر فنان، لیکوال او ادیب سترو دولتي پوستونو او لومړ

اجتماعي اداري موقف ته رهندي دی هغوی بیاخیل فن او هنر ته داسې
دمه وکړی چې بیا یې ځکه څوک ځانگړی اثر لری او حال یې گوري -
داگومان هم نشی کولی چې ددی دپرون هغه سترگور لیکوال او وینوال
وی چې دی یې اثر مطالعه کوي .

من هم زهروږ: دههاد مشران چې پخول لیکوال هم و وینوال هم او -
صهافیان هم هغه دپرون لیکوال نه بسیني کوم چې په شریعات - عرفان -
قضا ادب - کهلیخ - پیام حق وړانگه او ... څپرونو کې لیده کېدل .

دلته د مسخوم ماستر فضل کړیم د لیکوال مرثی « لیکنه سړي ته
دکانې کرښه و بسیني او زه خپله چې مرحوم شفیق څوپه دیو شاعر
لیکوال او ادیب په صفت پېژم دومرو یې دوزیر او صدراعظم په نامه نه
پېژم، ځکه دده لیکوالی او په مجموع کې فن ابدي دی او تلپاته . نن هم
د شفیق فن ژوندی دی او سبا هم د هغه وزارت او صدارت نوره لیده
کپړي خو پیغام « او « عبقریان » به یې ترقیامته ژوندی وي او همدغه
ورد دوی نور لیکني او شعر ونه هم .

د شفیق پیغام چې څوپه دپرون ځوانانو ته دبیداری دجرس حیثیت
درلود نن هم هاغه تاثیر ولوله او جذبه لري او نن زلمي هم ورته اړدی
اوهم ورو دغه پیغام دغه مشخص او موسمي حالاتو او شرایطو پیغام ندی .
دا پیغام دپرون له پارو هم و د نن هم دی او سبا هم دغه پیغام تېر څو تنو
سترگو ته دروي او نزاره یادونه راسپړي له نن هم خبری کوی او د
راتلونکی بڼه هم بسیني .

شفيق پوڇڻ خياله ليکي:

«زما نوم محمد موسى شفيق دي پلاري مولوي محمد بل هيس
کاموي نوم پري. زمين کورن. دنکرهار ولايت دکامی په سيمه کي
اوسپري اويواړن دکلمي تاريخ لري.

زه پخپله دکابل په ښار کي چيرته چي زما پلار دپه موند کاکا و
د ۱۳۰۸ هـ ش کال دجونز په پنځمه زېږېدلی يم.

زما رسمي تحصيلات په ابتدايي مرحله کي دکامی اوکابل په مکتبونو کي
په نيرو بيا وروسته دپلار په اراده او امر دنکرهار ولايت دجم المدارس
په مدرسه کي شامل شوم. دوه کاله وروسته دکابل عربي دارالعلوم
مدرسي ته راغلم چېرته مي چي دولسم صنف خلاص کړ او مولوي ترقي لودلم،
دمدرسي وروسته په شاهي دارالتحريير کي مقرر شوم او بيا وروسته
دپوهنې وزارت لخوا مصر ته د تحصيل لپاره ولېول شوم او د هغه ځای
نه د تحصيل د ختم نه وروسته امريکي ته ولاړم.

زما د تحصيل درجه داده:

دېکلوړيا معادله شهادت نامه دکابل له عربي دارالعلوم څخه، دليسانس

شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ عدلی چارو کی دماستری شهادتنامہ لہ مصر شخہ ، پہ مقایسوی حقوق کی دماستری شهادتنامہ لہ امریکی شخہ۔ دموڈز بہ ہی پارسی او پلاڑی پسنتر دہ او ما ویرم عربی او انگلیسی

ہم لوستلی دی

زما پہ تربیہ کی لومری مؤثر شخص زما پلاڑی دھنہ ڈر و مشبو افکار و ما کی تاثیر کریدی او جینی ہنہ نظریات پی ہم پہ ما تحصیل شوی چی دخیلی زما پی دپارہ ہنہ تہ مفید بنکارہ کیدل مگر اوس دیس منفی - جہیان شکل لری۔ زما پلاڑ دھنہ او بڑ او حساس ماسریت لہ کبلہ چی د افغانستان پہ اوسخی او پخوانی دورو کی پی سرتہ رسرئی د افغانستان پہ تاریخ کی دیر معین ذہنیت نہایت کونکی کوی ، زہ پہ خپلہ پہ خپل خاں کی دھنہ د مشبو او کتود و نظریات تاثیرات گودم ، دھنہ نہ وروستہ پہ اجتماعی شروند کی دپسنتر جینو نزمیا لیا دیا نو زما پہ تربیہ کی برخہ اخیستی دہ او پہ دارالعلوم کی دمولانا غلام نبی کاموی اثر زما پہ فکر بانڈی د - مخصوصی یادونی و دردی .

پہ مصر کی ہی د بناغلی و داوی ، نہ ہم دپرو مستقیمہ استفا دہ و کبر او قاہری ثقافتی محیط درسی تحصیل نہ علاوہ زما د فکر پہ وسعت بانڈی زیات تاثیر و کبر ، دامر کی سفر او قامت د غربی ژوندانہ د طرز سر آشنا کریم او بالاخرہ د دی مختلف مؤثراتو د تفاعل پہ نتیجہ کی ماسرہ ہم یو شہر ثابت نظریات د ژوندانہ پہ باب کی پیدا شول چی زہ و تہ خپلہ لاوہ ولیم او ہم د بوستان لرم چی موافقہ و دسرہ نلری .

زما فعالیت د حقوق و قوانینو پہ ساحہ کی دی وظیفہ پی عدلی

په وزارت کې د قوانینو لوی مدیریت اداره او د حقوقو لوی سیاسي علومو
په پوهنځي کې د خاص بین المللی حقوقو او مقایسوي حقوقو تدریس
دی.

جراید او مجلاتو ته مقالې هم لیکم او کله کله یې پخول شعروم وایه
او اوس هم د شعر شیطان کله کله راباندې پېښه کوي. *
شفیق لیکلی، جراید او مجلاتو ته هم مقالې لیکم او کله کله یې پخوا هم
شعروایه او اوس هم راياندي کله کله د شعر شیطان پېښه کوي. خوزه وایه چې
مرحوم شفیق دري او پښتو ادب ته د روند، مثالي او بنسټيز کار کړی دی
دلته یې کیسې لیکلو لارې په غځینه کړې او نوښت لیکواله پاره یې ځای په
ځای دخپل فکر او فن د پوړي څلورلی دی دوی معیاري افسانې ولیکلی د فن
په لحاظ په تړل پوره او د چاپیریال د مسلطو شرایطو او ښې اغورگړی او د ټولني
د نیمگړتیاوو د سمون په لار کې د زړه کړې وړو .

هغه وخت چې افسانې لا د هېواد په خپرونو کې غزروني نه وې کړې.
په دې ډول شفیق په پښتو ادب کې دلته یې کیسې او انقلابي شعرو کاروان
جرمې وغځاوه او په پوره ډاډه سم ویلای شو چې که مرحوم شفیق
سیاست او اداري بوختید نه و نه وې مصروف کړی فن به د دوی فن
د پښتو ادبي ادب داوچ موج او معراج پورې درولی وای او ادبیاتو
ته به یې دخپل لور او استعداد او نبوغ له مخې داسې هر اړخیز کار کړی
و چې د تخلیق او تحقیق په ډول وړ وگرځونو چې به یې په سیمه کې بر اولړ
مقام گټلی وای.

دانشی د شفیق او خونړو گوټو په شمېر لیکوالو او ادیبانو ځانگړنه وي چې په دواړو ژبو دري او پښتو کې یې پاڅه معیاری او کړه ادبي اوهنري آثار را منځ ته کړي دی داسې چې لوستونکی دا نشي احساسولی چې د لیکوال مسوئله ژبه کومه ده .

د مرحوم شفیق دري او پښتو افسانې چې څوک لولی نو دا توپیر ووته گران شي څومو بېرته وکړي چې پښتو لیکنه یې پخه وگڼي او که دري داد شفیق دهغه مهال ادبي فن پارې وي چې ده لا د ځوانی او تحصیل شپې تېرولی او سرې دا اټکل کولای شي چې وروسته به د دوی فن څومره پرمختگ او ارتقايي منزل وهلی وي . د دوی د ځوانی لیکنی له یوه ځانگړي کړه او استادانه انداز او اسلوب څخه برخمن دي چې د دوی نبرغ ، استعداد او ذوق پېر تر که ترې څرگندېدای شي .

پدې ډول ویلای شو چې که څه هم شفیق د ځینو وجو هاتو له مخې کمیت په لحاظ لږ ادبي آثار لري ایښي خو کیفیت په لحاظ د یوه استادانه ، معیاري او ژوند او شرایطو د غوښتنې برابر مواد او الهام او پیغام ازا لکې چې ډېرې موندلې شي . ویل کېږي چې شفیق د داود خان له کودتا وروسته په زندان کې هم ارزښتناکه لیکني او پلټنې کړي او قرآن کریم تفسیر یې کښلی دی چې که له منځه نه وی تللی دا به زموږ د اسلامي فرهنگ د بیا ایښي ډېره لویه پانگه وي .

شفیق د خپل فن په هنداره کې

شفیق انقلابي شاعر و. د هغه شاعري او په مجموع کې فن د پریگنوله هیلو او اومانو نوسره تړلی و او د هغه د فن خښتې او مساله د تهر لڼې او چاپیریال وضعه او مسلط شرایط وو.

شفیق دیره دراکه او ستونګود وینا وال په توګه د خپل ولس ستونزې او دردونه د شعر په ژبه بیانول او د فن او هنر په ګوتو یې د هغو ستونزو او علاج انځور او د هغه فکر ژور وړی او خیال لوړ و. نظریې ځیر و او ژور.

هغه د خپل خلکو پر دردونو درېدېده - د ولس درد د هغه خپل درد و. د قام مصیبت د هغه مصیبت و او د وګړو پر پشانې او بد حال د هغه خپله پرېشانی و ګوړیا هغه د خپل وجود په زړه زړه د غریب، مظلوم، وږی، بې ګوره او ګوړېدلی هرو سا ننده - هر فریاد - هر درد او هر ګناه داسې محسوسا وه لکه چې په خپله تهر پرې او دې خان په ټوله معنا د هغه په ځای ګڼي د ازما خبره نده د ده شعر ونه

دغه ټکی څرګندوي او د ده د فن د دې خبرې شاعري وګوري او -

را سپري بي .
 هغه يراخي خانته سرکالي نه غوښته هغه د قام اولوس د -
 ښکېر و مين او براله و پدغه مينه کې هغه د پتنگ د سرپازی
 د جذبې غوښتونکی و او د يوه بي خوده لېونی د سرشاره استغنا
 هيله من ، چې زخمي زړه يې له نورو پرهر ژلوسره په وينې کې نورو
 ورننگېږي :

استغنا ديوې خوده دېوانه را
 پاکيزه يوه د ميځي کاشانه را
 زخمي زړه يې لاپه نورو وينو رنگ کو
 سرپازی ديوه سرپټېږي پروانه را

شفيق پدې گروهن و چې دخپل ولس وېر جنه وضعه يې
 د مبارزې او يوه مثبت اوښتون له لارې بدلېدلای شي ځکه خود
 حق په لار کې هغه د منصور د سرپازی د ولولو او همت غوښتنه کوي :

درد او غم د محبت کې خونده سوړورا
 دېره ځای په ارامانو د کوو طورو را
 چې د حق له پاره دارپه لېمه ښکل کړم
 هومره جوش د سرپازی لکه منصور را

شفيق چې کورې د هېواد ځوان توکم د غربي ماديت د تورې بلا
 کورې ته نژدې کېږي او نننی تش په نوم تمدن څه وېر د معنا او
 روحانيت په ککر تالان کېد کورې او د ژوند فطري بڼه يې بدل کړيد
 نوله همدې ځايه هغه د ترقی په لور په معنوی اساس ديوې غوښتنه

کوي هو! دمنزل په لور د باد په خېږ د چټک يون:
 ماديت د غرب لاهو کر و تبا ه کپړ و
 زه موبن روح تيروغبي غونډې امل در ا
 معنوي اساس مورتنگ په خپل قدا کړ و
 د منزل په لوري بيا منډ ي د باد را
 شفيق - زړه بيراخي د توحيد خاي بولي - نړوي ميني او غوښتني
 له زړه غنډ لبرې ککړي او زړه حرم له هر ډول بول تانوا پاک او سپيڅلی
 غواړي:

آئينه چې د جهان د نندار ووشي

دا يرموتقي درد منندو ډي جام ديم را

د توحيد لمبې ډي سرې لره سينه کپ

له بول تانونه خالي د زړه حرم را

شفيق د شلم قرن د جاهليت او وحشت په تيارو کې د حق د
 ځلنده مثال په رڼا کې د پير غنډک د منزل لار تاي که نه نو بيا به
 ټولنه يوه لار ورکې ټولنه وي له معنا او روحانيت غنډ لرې او د
 ماديت په زړونو کې ښکېل:

په ځيگره درد او ميني سوي داغ را

سينه ټوله د معنی د کلو باغ را

ډي تياره سفرې لار لانه وړ کپري

ته په لاس د حقيقت ښکلی خراغ را

له شفيق سره د خپل هېواد د پير غنډک او ترقي تلوسه و اوږدې

خوږېده چې څنگه يې هېواد د طبيعې خدای وړکړېو شتمنيو سره
 سره بهرته پاته دی ځکه خو هغه د دې اروا مخن و چې هېواد يې
 خوږه چې ترڅه کېږي د بهر تک او ترقي منزل ته ورسېږي له
 همدې امله هغه په شپه کې دکال له منزل وهلو پرته بله لار نه ليدله.

دې تورم کې لکه لمر هور و مهال را

دېر و ځکې لار و و پورې وصال را

قافلې نه وروسته کېږي وساعت کم دی

په شېبه کې مونږ ته تون د تلو دکال را

مونږ ځکې وويل چې شفيق چې هرڅه له خدایه غوښتل دولس
 او هېواد له پاره يې غوښتل او خپل ټول استعداد او وصال حيثون
 يې دغه هدف ته وقف ککړې و محنتي خپل ذوق او تمنا هم:

ماله نوږنځي زخمي په درد ووا را

آزادی او حریت پدې دنيا را

چې د قام په دردي و خوري هغه خړتري

هسي شاني ښکلی ذوق و تننا را

بلخای لدې هم پل ځکې بزدي او وايي :

سينه پاکه له وهونوله وسولس را

ښه عييط کې مې اولزله انعکاس را

چې خدمت يې قوت و رکړې قام تېر ته

هغه مهت هغه بازل و له هغه لاس را

شفيق چې پر خپل هېواد مسلط نا مطلوب شرايط کوري چې د

چينون منڀني سياستون لوري څنگه دده وطن د بلا خوږي اود بربادي
ڪوږي ته نژدي ڪوږي نژدگه هر وطن دوست شاعر دي هم
وځور پوي خوله دغه د ولى گواښون سره د مقابلې له پاره د ولس
د ټولو پرگندو د ټينگ وحدت اوهل خوښتخر ک غږ پود ته ڪوي
چي داروان خطرناک سيلاب مخه ونيسي د هغه سره سيلاب
مخه چي په بنيتا هم تبا ڪوونکي واوران وونکي .

که وايږ چي هم پدي شافي اوسېږو

نوپه سره و اومعدومو به شمېرېږو

راځي هله چي لاسونه سره وگرېږو

گني داسېلاب چي راغي تبا ه ڪېږو

هغه له وطن سره مينى او دخپل ضمير غږ اود وجدان اوحساس

د څرکيو څخه دا هول ترجماني ڪوي:

مونږ په ايشيا کي يوسمعو دا فغانستان غوراو

مونږ حکومت اوحاکميت د پاک ځران غوراو

ابا دپه سوله امنيت باندي جهان غوراو

د قام خادم چي وي هغه ځملى امام دي زمونږ

لکه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمونږ

شفيق د خپلي لاري اورام له پاره د فعاليت اومبارزي ستونزي

ليدلى اود پي لار کي پي ڪل ورونه اوناخوالي پي حتمي گهلي خو

لدي سره ډاډه وچي حوادث پي دارادي لوري نشي بدلولى اوستونزي

اوخطرونه پي له هدف څخه نشي گرځولى:

مرنه به نشي اراده مي حاد شوکي
 لسره چي عالي دوهروحيات دی
 شاعران جذباتي مخلوق دي شفيق ته هم چي کله درد
 ورشي اود ظالم لاسونه هماغسي دمظلوم په وهلو تکولو شونه
 وگوري نودا فريادي بي له خوږي ووځي ؛

داتومي مي چي اغزي دره پرسترو
 کوم بي دحکوم ظالم اوکوم صياد دی
 چي آسمان پر ظالانو نه رالسو پري
 معلوم پري بي تاثيره مي فرياد دی .

شفيق دخپل اسلامي او ملي غرود په تکیه پر خپلو تلو بد خواهانو
 او دښمنانو يي دروند او دواړو من غنځ کوي ، خپل تېرم وده يادوي
 او په شومو نيتونو پري بي خاندي او توکي کوي ؛

دبستان کي دايشا چي زه استاد وم
 تالو ستله هغه وخت کي سپياره
 مخ دي توښه اوس زما سره دوه کړي
 ته او خدای نو په همدغه قسوارو

شفيق دتعهد او ژمن شاعر و هغه شعراو ادب دخوشخويالي او
 رنگينو تصوراتو لغاطي نه گڼله او نه دمداحي وسيله - هغه دشعراو ادب
 له پاره دتعهد او مسلک پر ضرورت قائل و - هغه ادب دژوند ، هدف او
 مرام له پاره پراصل گروممن و - هغه بي تعهد او بي مسلکه شاعر ورکه
 غواړي او پر هغه اور لگوي ؛

اوپر ٿو ڏندون پوري ڪرڻ جي نوي آزادي ڳڻي
ورڪه شاعري شه ڇي مسلڪ ورسره نه وي

هو ڇڪي مروي ويل ڇي موبڻ شفيق ديرو شاعر اواڊيب په توڳه پڙهڻو نه د
 وزير-سفينس اوصدا اعظم په نوم د شعر له مخي بي پڙهڻو اود فن په هنداره
 ڪي ورته گورو د هغه شعر اوفن په هنداره ڪي ڇي د دوي د ٿو ڏند ديرو ب
 تاڪلي دوري ادي پاڳه اوتا شرات گهڻي شي اوڪه خنڱه ڇي څرڪنده ڪري
 شوه د هغه فن د ٿو ڏند له پاره دي د پرگنو د زهرو غن او ذخير اولهه هيء
 اود توهني د مسطر شرايط منعڪس ڪوونڪي اود وخت نائينده - ڇي دشاعر د هغه
 ميني اولتوسي ازانگه بنه تر ڇي څرڪنده پدي شي ڇي هغه بي د خيالي
 توهني د نيمڪرتيا وود سمون او پر مخنگ او سوڪالي له پاره لري .
 هغه خيل فن د مقصديت په زانگه اود اجتماع په غيڙ ڪي رالوي ڪري
 دهغه د شعر هريت له ظلم غنه د نفرت اود خاشن په مقابل ڪي د -
 ڪيئي داوور بخري بندي اود مظلوم اوبه روزي په زخمو پڙهڻي لگسوي -
 حڪه خود هغه فن ادي دي اوتليا ته د پرون هم دنن هم اوسبا هم .
 بي حايه به نري ڇي د هيواد دنا متر وينا وال قدر من غمخور صيب
 دغه شعر را غبرگ ڪسروم اچي محمد موسي شفيق بي دا فنافي
 ڪوه طور موسي ڪيئي :

ته شفيق بي ته رفيق بي ته موسي زمونڊن د طوري
 نوم دي حڪه د زهوسه خود زهونو په جهان شو *

* - وگه لويه هنگاهه د عبدالله غمخوراثر ۱۵۳ - ۱۵۴ مخونه .

نياغلی صباح الدين کاشککي په «دهه قانون اساسي» کې ليکي؛
ماشفيق له هغه وخته پېژانده کله چې د ۱۹۵۰ کال د لسيزې په
دووسټيزکې د وارو خپلې زده کړې په بهر کې سرته رسولی وی او هېواد
ته راستان شوی و. مورن دخپل هېواد د پرمختگ او سرکالی دپاره
گډې نظريې درلودې. او دواړو د هغو اصلاحاتو پلي کول چې بيا
دروسته يې دېره برخه په اساسي قانون کې هم شامله کړې شوه
د هېواد د ترقی له پاره معقوله اوسمه لارگنده.

کله چې شفيق د ۱۹۷۲ کال د نومبر د مياشتې په لومړيو کې
له ماغوبنښتنه وکړه چې دده په حکومت کې د اطلاعاتو او کلتور د وزير
په توگه برخه واخلم ما د هغه داغوبنښتنه په دوو شپږونو ومنله - په
حکومتي چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنو مخه نيول
او د حکومت سر پيرسته د يو ټيم رامنځته کېدل چې د هغه پخنگ
کې ماته صلاحيت لاکړې شي چې د هېواد په مطبوعاتو کې بيا دي
بدلونونه رامنځته کړم.

د سلطنتي کورنۍ د غړو په منځ کې د شفيق پر خلاف احساس
دومره تنگ او تېز شوی وو چې ماله هغه سر په صلارت کې يو شپه
په خبرو کې د موضوع رامنځته کړه هغه وويل چې زه هم له ستونزې
بڼه خبريم . د سلطنتي کورنۍ غړي په هېواد کې د رامنځته شوو پېښو نه
خو اشيغی شوی وواو پر هېدل چې په هره بڼه به د قدرت ولگي ددوی له
لاسونو وځي . هغری پخپله غه کې دکلمې ارادې خاوند يو صدراعظم
ليده چې په حکومتی چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنی د -
مخنيوی په گډون يې په اساسي قانون کې د شاملو موادو د پلي کولو

پنهنه اراده ڪري وڃي .
دسلطنتي ڪورٽ، حڪومتي غري، اوکيني لاسي له دهغه بدلونن ٿڌن به ويرو
ڪي سٽول . هغوي ڀڃيل خٽڪ ڪي ديروي نوي دورې اوڀر پڪند اوڀاڻه
هوڻو مشرتابه را منڃته ڪڍل ليدل ڇي به سائرتو ڪئي ڇي بي دقد رت
لاسته لاولو دپاره دهغوي ڀڃرائي هيلي له منڃه وڃي .

شفيق دسياسي گوندونو، دولائيتونو دجروگس اوسيار واليو دقانون
په پلي ڪولو ڇي هغوي ته بنيادي ضرورت محسوس ٿيڻه دپاد شاه
منظوري تر لاسه ڪره له. دي پرته دهغه حڪومت په پلم ڪي لر له ڇي دفظا هو
په گورن، دعامو غونو لهو دتنظيم قانون هم پلي ڪري .

دمطبع عاتق قانون ڇي په ۱۹۶۵ ڪال ڪي دمحمد يوسف دانقلابي
حڪومت په دوره ڪي نافذ سٽوري ووهم تر پيا ڪٽني لاندې ونيرل شو .
يوازي هغه جريدو دخير بدو حق درلو ڇي په يقيني، بشپړه اوفعال تر ڪه
بي داساسي قانونن اربن سٽونه دهغه دهدف اومتق په نظري ڪي نيرو،
په پام ڪي نيرو .

دملڪي مامو نيرو قانون ڇي دهغه تصويب دٽڙي پر مسئله -
خنده بدلي وتصويب سٽراو په هغه پوري ارونه اختلا فونه په اريانو ڪي
دول له منڃه نيرو ل سٽول .

ددي دپار ڇي دغير حڪومتي مطبوعاتو سڙي پر مسته ڪري وي
دهغو سٽو پر پنا ڇي دهڪومت په ڪرنل وڙه ڪي بي بنه نيرو وه اعلان
ڪيو ڇي دهڪومتي اعلانون موموسسه به داو نيزو جريدو په سلو ڪي
دپيش او دودخا نيزو په سلو ڪي سٽل چاڀي لگي سٽونه دولتي اعلانون
له لاري وريو . ده پري ليڪل صدارت عظم شفيق وتوانه ده ڇڏ

آزاد و مطبوعه اتو سر بیروم ولی نبی اریکی لامنخته کړی .
د شفیق په دوره کې لږ ایدو افغانستان دخپلو خپرونو په لړ کې
پنځه وخته آذان پیل کړ چې دهغې وروسته به د هېواد له نامتو عالمانو نه
بیرون د اسلام د سپینې دین دار زبنتونو په راغونډ کې د هېواد پوره خنګ
اوسو کالی د پاره دعا کوله .

د شفیق په حکم د شهر غلغله رسنولن چې د حاجی یعقوب جامع
جومات ته غامخ و . اود هغه نه دعیاشی اوفحاشی دیوې اوې په
توکه کتبه اوچتپه ه اولهته د دولت مخورو لگ زانګ کاوه بند کړ .

همدغه لار د مرستون تیا تر (منډی صحفه) چې هغه هم د فحاشی د
بیرونو کز بنه غور کړی و وتل شو .

همدارنگه د شفیق حکومت د بهرنیو هېوادو د ځینو سفارتونو او یو
شېرو افغانانو د مخالفو تر سر سر په کابل بناړې د یوې کلیسا د ودانولو
امر صادر کړ . دغه کلیسا د دارالامان دسړک په اوږدو کې دروسیې د سفارت
ترڅنګ په قاچاقي ډول جوړ شوې وه .

په کورنی او بهرنی سیاست کې د شفیق نوښتونو په حقیقت کې دده
د حکومت او رژیم دواړو له منځه تللی زبینه برابره کړه . پدې برخه کې
دده تر ټولو مهم کار د ایران سره د هلمند رود د اوبو د تړون لاسلیکول
و . دده دغه تړون په هېواد کې دنده او په غیر مستقیم ډول د روس
لخوا د شخړو مخالفو تر سر سر لاسلیک کړ .

شفیق له هغو لومړنیو کسانو نه وو چې د شور د بد مغی کودتانه پس
سمدستی ونیول شو . هغه یې د نورو پخوانیو لویو رتبه بند یانو سره د
ملي دفاع د وزارت د وفاق په ترڅنګ کې لاندې سرخو کې تقریباً یوه اوونۍ

ساتلی وو. د همدې میاشتې په ۲۳ یا ۲۴ مه نېټه، یې د شپې لسو بجې په شاوخوا کې د یو شمېر نورو بڼد یا نوسرم د ودانې نه وایستل. خلیل الله چې بیا وروسته دکارمل رژیم کې د جنرالی رستي ته ورسېد اود دفاع وزارت د مرستیال څوک یې هم ترلاسه ککړه کله چې د خلقیانو په وخت کې د پرچم لوبې د نورو لوبو وغږو په څېر د خلقیانو لخوا بندي شوی و پېچل کې یې د نورو بڼد یا نوسرم په وړاندې اعتراف کړی و چې ده شفیق دکابل په هولای ډگر کې په تروما نڅه په سر و ویشت.

د اساسي قانون په عملي کولو اړه، څېړنې اکر و او بڼکې لاککرو نڅه خلاصون په لاره کې د شفیق لیری لید او ستر همت تر ټوله پاتې وړي شفیق پدې عقیده و چې افغانستان دخپل (۳۱۶۰۰) مربع کیلومتر مساحت اوتقریباً ۱۵ ملیونی نفوس په سلوکې د (۲،۵ کلنې زیاتوالی په پام کې نیولو سره کولی شي چې دودې اومدني آزادیر په برخه یو مثالی هېواد وگرځي. هغه عقیده درلوده چې په افغانستان کې به بېلا بېل قومونه اونژادونه دیوه داسې واحد ملت دمنځته راوړلومخه ونشي نیولی چې په گډه سره دخپل پرمختگ دپاره کار وکړي. هغه دخپل څرمیاشتنی صدارت په موده کې په لږه کچه چې انسان کولی شي دیرې نااندروله شوراسره په بریالی سرگه کار وکړي. هغه اود - کابینې غړو به یې لږه پسي څوساعتونه په صبر او تینکار سره کار کاوه هغه هڅه کوله چې د خلکو په منځ کې د ملي پیژند کولی احساس منځته راولي.*

ډاکتر حق شناس په خپل کتاب «د ساینس وجنایات روس در افغانستان»

* - ذریع تفصیل له پاره وگورئ دهه قانون اساسي اساسی... د صباح الدین کنگلی لیکنه

کي ليکڻي،

روسانو شفيق د حڪومت پر نسبت دخيلي ويري او غوسي له مخي پر ژوره ترگه داو ضاع خارنه ڪوله او په سخته انديښنه کي لوپډلي وواو دلاري گودرد پيدا کولو په لټه کي وځکه دوي پوهېدل چي له يوه تازه کار، حساس، پوه، هوشيار، اخيرک او بانسڙي حرف سره نشي ڪولی ددوي، داراوتهدديد له لاري غلطي ولاړ شي ځکه خو روسان پدې لټه کي شړل چي هرڅنگه وي سياسي شفيق له منځه يوسي دوي لومړي دا هڅه وکړه چي دربار پدې قانع کړي چي شفيق له مخي ليري کړي خوونه توانيدل. روسان وڅرخي دشفيق له اجرائي قدرت مخه په تشويش او ويره کي لوپدل .

شفيق له ايران او پاکستان سره دروسانو د تو طيسو او شيطا نونو له مخي دارپکړو خبر پرتيا ته مترجه و ځکه خو هغه هڅه کوله چي له دغو کاوډو يو اسلامي هېواد وسره درولطوله منځه ونه سرطاني داني ليري کړي.

د هيليند او بوټرون وروسته شفيق له خبريالانو سره په مرکه د - اتقان ملت د جريدي د خبريال ددغي پر بنسټني په ځواب کي چپ د پښتونستان مسئله به هم پدغه ډول حل کړي شي وويل هو! سورنه غواړو افغانستان د پښتونستان قربان کړو.

روسانو د خپلو تړولو مکاناتو په لگولو غوښتل شفيق له منځه يو سي پدې اړه لنډه و اړاسانه لار چي دروس دکټور تضمين وکړي او مستقيم تېري او تسلط لار ورته بربوه کاندې په لومړي قدم کي

هغه د داؤد خان رامنځ ته کول وځود خپل تېري او تسلط د مقدمې په توګه ترې کار واخلې .

په خارجي او داخلي ډګرونو کې د شفيق نوبسترنه اوجدي کړنې د دې نړیو ورکاوه چې افغانستان به په لږه موده کې په خپل ځان متکی شي او نېکپلاګرو لویې به وشلېږي لکه چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د شریږ په ۲۷ اعلان وشو چې ۱۵۲ صنعتي پروژې د ۴ ملیونو افغانينو په لګښت په پېښور درول کېږي چې د هغې د په کارولو کې او ګټه اخیستې سره د هېواد ګټې اړتیاوې پوره کېدلی شوې د ۱۳۵۲ د ججز په ۲۳ نېټه اعلان شو، چې ۱۰ بېلابېلې فابریکې د ۲۳ ملیونو افغانينو په لګښت جوړېږي چې د تولید ، دکارګرانو له پاره دکار د پیدایښي ، پانګې اېښوونې او اړتیاو د پوره کېدو کې او داخلي منابعو د په کارولو کې له مخې یې ځانګړی اقتصادي اړخښت درلود په پوهنې په برخه کې هم ځانګړی پاملرنه تر ګڼو کېده اولیدل کېدل چې د بیولوژيکي پروګرامونو د عملي کېدو له امله به د فرهنګي استثمار د نفوذ مخه او ځوانانو د افکارو د مسوم کېدو لاره وتړل شي د لوړو زده کړو د وزارت تاسیس او لوړت د زده کړې د پروژو له نوي سره په علمي او عملي بنه عیارول په دېرې جدي بنه او چټکتیا سره پرمخ بیول کېده .

د دغو تېولو جدي او اغیزمنو هڅو جریان چې د هېواد د اقتصادي حالت او د ګڼو د بدبختي ، فقر ، لویې او بېکارۍ د عواملو له منځه وړلو او بهرنیو هلو ځویو د نفوذ د مخنیوي په لاره کې ترسره کېدل د مسکو د ویږې او غوښې او نورو هم ژبنغاړنده کړلو له دغه ویرې چې

هسې نه دغه پسته او توره مړې چې کلونه کلونه يې دهغې وتړلاسه
 ڪولوله پاره هلې ځلې كړې له لاسه وركړې دشفيق دحکومت د
 نسکورېدو له پاره پرواؤځان لاس وواهد او خپله مخه يې پرانستې
 پرېښود. او كرميلين له خپلې مخې يو ستر خنډ چې هغه ديوه پيو ،
 هونښيار، مدبرو او عامل حريف موجوديت لمنځه يووړ. *
 مرحوم شفيق دخپل صدارت د پوړيزه موده كې وكولى شول چې د
 اسلام دنېمنه عناصرو د فعاليتونو په وړاندې ديوه كلك بند بنسټ
 كېږدي او د لادينيت اوفساد پرضدگڼ اصلاحي فعاليتونه بسپح
 كاندې .

ټولو موقعو ته خپرونو ته لارښوونه وشوه چې داسلامي مقالو او-
 مضامينو له پاره اختصاصي مخونه ولري د اداري فساد په تېرو رښتورت
 پرضد دشفيق دحکومت هراړخيز فعاليتونه اوسلطني كورنۍ د
 ځينو خود مړو عناصرو مقابلېه دشفيق دجرئت اوشهامت
 ښكارندوى گڼل كېږي .

دكهيڅ اسلامي جريده د ۱۳۵۱ لمريز كال ددلوې دلومړي نېټې
 په گڼه كې ليكي :

« بناغلي شفيق په خپله مطبوعاتي مرکه څرگنده كړې چې موږ د
 خلكو هيلې داسلام دمقدس دين داساساتو دپيروي په اړه درگړي
 اوهغه دره چې په خلكو كې له مقدساتوسرم د بې پروايي اوساټېږي له
 اړخه پيدا كېږي ماخپله حس كړې مړيږي به خپل ټول ترن ددغه ډول
 سرغړونو د مخنيوي په لار كې په كار واچوو.»

* - دزيات تفصيل په پاوگوري دسايس وجايات روم د افغانستان - دگلترختنه
 ۲۲۶ - ۲۳۰ مخونو ته .

کهیخ لیکي «دیناغلی شفیق دغه څرگندونی نرمون په نزدکله
د تبصرې او پاملرنې وړ دي چې پدې وروستی لسيزه کې د حکومت
یوه مشر هم نه یواځې پدغه ډول صراحت ددغه وړ سرغړونو په هکله
نظر ندی څرگند کړی او د هغو د مخنیوی په لار کې یې د مسوولیت
احساس ندی کړی بلکې غالباً هغه څه چې د خلکو په وړاندې له
مقدساتو سره یې پروایی او ساتنې کول کېږي دوی یې پروایی او -
د بنسټي نده گنلې او هغه یې د سیاسي ډلو ترمنځ یو ډول اختلاف -
گنلې همدارنگه هغوی د دغه ډول سرغړونو د مرتکبینو د اصلي
څېرې له برېښه ولو څخه ځان ژغورنه کوښنه کړې او دا جرئت یې نشو کولی
چې د هغوی له څېرو پرې لېرې کړي او هغوی اکه څنګه چې دي -
هغسې تړلني ته وروښيي او قانون منګولو ته یې وسپاري»
کهیخ په پای کې لیکي: «موږ پداسې حال کې چې دیناغلی صدر اعظم

شفیق ددغه احساس او درک هرکلی کوونکي یا ترې نرمون په عقیده دیو
صدر اعظم تر تېرلو ستره دنده پداسې شرایطو کې چې افغانستان د تاریخ له
نازک پېلو څخه تېرېږي داده چې اسلامي اړخمنتونو ته پاملرنه وکړي او -
اسلام د مقدس دین د ښېگړو او لارښوونو په رڼا کې د مادي پرمختګ
په لار کې گړندی قدمونه واخلي»*

شفیق که طالب ځکه عمل - که د دولت مامور و او که په پوهنتون کې
استاد - سفیر و او که وزیر او صدر اعظم د هېواد د پرمختګ اوله هېواد څخه
د څېبیا ککړو د لاس په لاندون او د نړیوال استخبار د توطیو او مانو روغ
د هېواد د تفریفي او په خپلو ښېر وړېدني هیله او احساس یې په زړه کې

* - کهیخ اسلامي جریده د ۱۳۵۱ هـ ش د دلوې د لومړۍ نېټې گڼه

غور ځنگونډه وهل هغه د هېواد د پېر وڅنگ سخت لېږل و چې دده دودنه مېني او احساس څرک ددوی له لیکنو او شعرونو او شپه او ورځ کار او عمر نې پلانونو او موقف له مخې بڼه ترا لگېدې شي .

خوڅنگه چې نړېڅور ښکېلاک ددغه ډول هستيو په دېمني اوله له منځه وړنه لکه هېڅ ډول وحشت او شيطان د درېغه تکرې او دغه ډول کسان تر تېرولو لوري له مخې ليرې کوي . او دخپلوا ستعاري ناولوا هدا فو په لار کې يې سترخنده بري لکه خړي په دېمني کې په هېڅ ډول جرم او دسيسه صرفه نکوي زړ خپلې خبرې د شهيد شفيق پدغه وينا پای ته رسوم چې هغه د صدارت په وخت کې د هلمند د اوبو د تړون په هکله د توضيحاتو په لړ کې کړې وه :

زه د افغانانو پر فطري در ايت بشپړه عقیده لرم او نن يو ځل بيا د دغه در ايت له مخې حساب او پير هغه تکیه کوم هغه څه چې زېرمې په تړان او سنجش کې ووهغه مو د هېواد د مصلحت او گټو د تا مین پيغوض تره کپړل ددغه مصلحت او منفعت د دوستي تشخيص دانفغانستان دشورا په واک کې چې دخلکو دارادې ښکارنده وی ده لحای لری - که زموږ کړنې يې سمې وگنلې زه اوزما ملگری به ښکېرغه وي چې هېواد ته دغه مصد گرځېدلی دی او که زموږ په کار او سنجش کې تېروتنه ومومي بيا هم زموږ ښکېرغی ده چې د دولت اساسي قانون پېښسور ده چې د يوه حکومت تېروتنه پرېنتی اور تلونکی توکم وپيیلی شي .

لوی او تر اتا خدای دې چې کړې چارې او کارونه د هغه په لاس کې دي زموږ ها نداغيز من وگرځوي او د هېواد او خلکو مسل او مستند لاري *

* - ویکه جبهه ملي جريده د ۱۳۵۱ هـ ش د کب د ۲۴ نېټې گڼه .

* * *

ماتوقعات مردم خود را در قسمت پیروی از اساسات دین مقدس
اسلام درک کرده و در وی را که از نگاه بازمی‌گردن با مقدمات مردم پیدا
می‌شود من هم حس کردم و ماسمی خود را برای جلوگیری از تخطیهای
دین قسمت به خرج خواهیم داد. *

و کتب گلیج جریده دشتیق دمصاحبی بیو بر خه .

د ۱۳۵۱ لمریزکال د لومړي د لومړي نېټې کښه

الحاج ننگيال

د ۱۳۶۷ لمریزکال د وری ۳۰ مه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دسر خبري

دا شعر ونه هغه وخت ويل شوی چې ما په دارالعلوم کي ديوي -
 مجهولي آيندي خواته زه اواز په وپه وپه خاپوږي کولې. دهغي
 نه وروسته زما په شرندي کي دهر تحولات پيښي شول. دهغي آيندي دهر و
 ولوس، شو او که زه ددي اوس نه په دي کم وکيف خبرولای ما به دهغج کال
 نه په هماغه تنگ، تريولو پته تيلو دارالعلوم کي دوه اوږي کلونه جوړ کړي
 ولای.

دطالبانوپه دنيا کي دې خورو ورواند پښنيز ما د حوالني د ماشوم ترب
 په دوره کي دالفاظو جامي اغوستي دي او واقعا ما ته دغسي ښکلوه کپړي
 لکه يوماشوم چې دتپي تياري دنيا نه رها ته راووي. دارالعلوم تياره هم
 د مسوړ د کپړي د تياري نښه نه وه.

خود دارالعلوم دنيا، يوه نېشه هم لرله چې يوه نادره شان خودي ورسو

ملګرې و ه لوبړو داش و چې اوې خښتې پې پخړې . دسړې نه به پې هغسې
شکاک جوړولوي دیکارت به پې په هدیوه کې په خپله خبره پښمانه کړ . د
دارالعلوم دغې مېړې ته کله کله زه دهنې اوسپنې نظرکوم کومې چې په
سندان باندې پې رحمه نکول شوې وي . که په اوسپنه کې پوره مټره نوري
پوتې پوتې شي او چې رښتیا پې اوسپنه وي هغه وغځېږي ، بیا نوخوښه
داينکړه چې څه شي ترې جوړوي .

زړه چې اوس داشمرونه لولم د دارالعلوم د دې تړلو نکلونو بڼې پکې
شته مګر و بهر و سره هغه تاثرات اوانفعالات هم راټول شوي دي کوم چې
زما طبيعت په هغه دوره کې دآئینې غونډې ديروبل ځای نه پې چاڼ او پې غلبه
سره رااخيستی دی .

کابل راهې ترچه داپانې دچاپ دپاړو وسپارل شوي زه په مصر کې وم .
دهنې ځای نه مابېرو آشنايانو ته اسرې وکړې چې دچاپ کار ته پې پام وکړي
اوځينو مخصوصاً زما مشرولو محترم دوست صديق الله رشتين چې هغه وخت
د پښتو ټولني رئيس و خوارې هم وکړه .

خوکله چې زه له اريکې نه راوگرځېدم هرڅه ترې تم شوي وو او پې پر
شوا خونې يې يو خوپانې په مطبېه کې وموندلې چې د کوم بد قسمته ماشين کار
دغوي دودې . پې څلور کاله په خپل تغرک کې تاوده کړې ساتلې وه .

اوس ځينې دوستان مخصوصاً بنا علي حبيب نوابي بيا بيا را ترانې چې داپانې پې
ضروسو يو ځای شي زه دوی داخېوښم خورابله پې دشتم منلې چې زه په دې شپږو
کې دنن په رڼا کې گوټي ووهم . دی يو خو نظمونو زما دشر وندانه ديروي معيښي لويې
تاثرات او خاطرې پخپلې غېږې کې امانتې ساتلې او زه ددغه امانت خيانت ته هيڅکله
تیار نه يم .

پیغام

د ژوندانه دکار او فضالیت د تود وهنگام په شاوخوا کې د کوشش او مجاهدې د جملې د تازې کولو او د سرور وړاندي او احساساتو د پخلا کولو د پاره یوازیني وسیله شعر او ادب دی.

د وجود او امکان په لامتناهی فضا کې د مینې او محبت ، سوز او گداز ، درد او جفا او حسن او جمال د انداز د تمثیل د پاره د شعراو شاعرۍ تخلیق شوی او انساني ژوند په مختلفو ادوارو کې شاعر د دې وظیفې سره مخامخ خوند وړ پار په خوراچېسې او علاقمندی په خپلو اوبو او خستی او د ژوندانه د هرې کرشمې او هنران او اندازنه یې په یوه دېره بڼکې او زده و سره کې پېرته کې تر جملې کوي ده. د عقل او فکر په جولانگه کې د خیال تر وروړونو زموږ د سینې په نفري کې د یو ویده خوږ لمن نه یو خور او خطا بخږې راولوړول او د «پیغام» په نامه یې د پښتو د ادبي کلکشن د پیغمبر کلونیز بېلابېلو ته په مینه وروړاندې کړل.

د اسنډرې چې د یو مات زړه د بی سوره رباب د اوم غوړتیا روڼو په تال - چې هغه د یو سرشار او تپېدونکی ذوق په تېره شا باغ تر نگېدلی - ویلي شوی دی زما غونډې د یو آرزو مند او ارامانجن شاعر اسرې ، زما او بڼکې ، د ضمیر واز او د خیال کلونه دی .

لکه څنگه چې شعر او شاعري د حسن او جمال او د قدرت درتگین تکوین

سره غاړه غړۍ ده نو ځکه شعروادب وچ په وچه یوازې خشکې فلسفې ته خاصول زما په خیال د ادب او شاعری سره یوه لویه گناه ده. په همدې لحاظ په دې مجموعه کې د عنصر، حیات او محیط د التاتی مضامینو یاد ملي او اجتماعی احساساتونه پرته د شعروادب د حقیقي دوستانو او د حسن او جمال د هوا خراها نوره خوش طبعی دپاره دمینی او محبت یا په بل عبارت د عشقی او تغزلی اشعارو شنی هم تیاره شویده.

بنا پر دې نو د جمال منکرین، یا هغه کسان چې د خالص تغزل طرفدار دی او شعروا شاعری د ژوند د پاره نه وسیله کوي دا دوره د دې کتابکې د مطالعې نه خط نه شي اخیستی.

په هر حال، زه دا خپل ناقلا زړه نازولی اړمانونه او د سوري سيني تاوده فریادونه ستاسې په مخکې بزم او په تمه پېچي د اکرمي او د یو عالم سوز او ساز د جهان نه راغلي نارې سوري به زما د لالهانده او وار خطا خلیتوب د یورنکین سوغات په نامه و معنی او زما د امیدوارانې پېر کالوت کې به د حوصلې ساه واچوی.

په مینه . ۲ . شفیق

کابل دارالعلوم

حجل - ۱۳۳۰

①

ماله غېر د محبت کې بڼکلی شړوند را

نزدکي د جست او خنز لکه سپند را

بولهوس پي چې لوی په عیش و نوش کې

د عمل سپينو خولو کې هغه خونند را

②

استغناء د يو بېخوده ديوانه را

پاکيزه د يوه د مينی کاشانه را

زخمي زده پي لاپه نوهر و وينونک کړه

سربازي د يو سرتېری پروانه را

۳

سرو منزل دارمانو نوانقلاب را

دشروندون دشکلاتوسره تاب را

دستاغونو غوندي رندي آموخته کړو

سرنوشت مي باب د ميني دکتاب را

۴

افتخارد محبت په بنکلی تاج را

سمندر نه اور د ميني کپ خراج را

په بنکلي او په ماف مي لاري توکړي

ته غنا د زړه اتوم په احتياج را -

۵

زده ڪور ٻي ٻي دميني مثال لکڻ

لپوني غوندي سرخوڊه طبيعت را

د شري نه چي ترعوشه پي خاي شي

دهد ف په دايره ٻي ها وسعت را

۶

درد و غم د عبت ٻي خوندي سرور را

دبره خاي دار ما نوپه ڪوه طور را

چي د حق د پاره دار په ليمونبکل ڪرم

هو موه جوش د سربازي لکه منصور را

٧

ماله شروند د طوفا ني غوندي جهاز را

خاص يوتا ته ي ملا تپته د نيا زا را

ستا دنهوا اسم انو پر دي چې و شلوم

هومره زور، قوت د ميني د پيروا را

٨

د تاثیر نه د هک يو تود او گرم آه را

دوره کورمي د درد و نومنز لکاه را

کړه سپور م غوندي درنه کړه ي پورته

هسي نه چې په خفت عروج دکاه را

۹

مادیت د غروب لاهو کو تباہ کپرو

زہر موزن روح تہ یوغیبی غوثہ امداد را

معنوی اساس مورتینگ پنچیل قدرت کپرو

د منزل پہ لوری بیامندی د باد را

۱۰

آئینہ چي د جهان د ننداروشی

دایو مویتی درد مند زو پی جام جسم را

د توحید لمبی پی سر پی لوسینہ کی

د بوتانوتونہ خالی د زہرہ حرم را

۱۱

سرولبوکې سمندرغوندې آرام را

په خپل لاس موزوله دخپل فکر زمام را

پې وېر مه د حرکت او ژوند پکې وی

د سحر د باد په خوله هغه پیغام را

۱۲

زړه د درد د ملغلرو خزینه را

دهد ف بام ته د لور پهرمت زینه را

ورانده مېنه مې په مینه بنایسته کړه

د پاک عشق په سرولبو سوی سینه را

۱۱۳

په خټکړو درد او مینې نسوی داغ را

سینه ټوله دم معنی دکلو باغ را

دې تیاره سفرې لار رانه ورکېږي

ته په لاس د محبت ښکلی چراغ را

۱۱۴

یومواجه طبیعت لکه دریاب را

د پارې غونډې تپونه اضطراب را

بېنوا سره باران په کړیوان وکړم

هسې نرم، اوبه زړه لکه سحاب را

۱۵

توقع نه خدايه طبع بېگانه را

دزده كود پاكې مينې كاشانه را

قناعت او استغنا، يې په نصيب كړه

دانه غولدم دشاهانوسامانه را

۱۶

زولفتي داند بسنورا ته پرتې دي

يو طرفان دپاكې مينې دجنون را

چې سره خورې پرې باسې پرخوږكې

دې نه شپې ددرود غم په مېرغتون را

۱۷

د تقليد زو لني ما تي كره زمونږ نه

د عمل جذبوي كي ذوق د ايت كا را را

خبريادونه رسوم بارگاه د عرش ته

آه ذره ته هي آسمانه لويه لارا را

۱۸

د شروند و په صنف هي شمېر كه كه داندي

د نيمگري شروند عوض كي پوره مرك را

زه به خوله د شكايه نه مهرولاك كرم

ته كلشن له د شروند ورن هي ساز و برك را

١٩

چي راحت يکي د قوم او جمعيت وي

ماله فخر د از مېښت په دې کې راوړا

چې سکه دې دا فلاس زو ما په نوم کړ

نويه زړه د محبت کاڼه جړا وړا

٢٠

په سينه کې يو د مېښت طوفان

د يقين په زړه محو تورتو کمان را

په زړه قصو چې زړه ستري ستومان شو

نوی عَصو، نوی ژوند، نوی جهان را

٢١

قرباني جي سرنامہ دکوم اشروي

مدرسه کي درس ددعسي مضمون را

تاشي له پي جي بنکلي پردي پرپړوي

زولني په پښو د ميني د جغنون را

٢٢

په لښه د عشق پتنک هومره کده از را

زړه محفل د محبت د سوز و ساز را

که ي شمپري په تکیه د مفلسانو

په دولت د محبت رالہ اعزاز را

۲۳

خمخانه دمجت کي بسا کي را

په يوه جرعه دميو پورا کي را

چي کري دي تکليف کړه را په غاړه

نودنور وپه قبور وڅپولو کي را

۲۴

ناقلار ورنځ دميني له دوا را

دوصال په مستانه ميرشفار را

دشمن خال غوندي به پښي پرتندي بدم

افتخار د پابوسو لکه حنا را

٢٥

ديارانوسره مينه په اخلاص را

د کور پروسي هڅه دعواص را

چي د مينې د خورنډ چرخ نه چوري

طبيعت لکه یتک غونډې رقاص را

٢٦

چي مني بي ناز نياز هغه دلبر را

نغري سينه د مينې د شرور را

موجوديت چي حق د پاره ټول فلاکړه

تېر و غشو د جفاله سينه سپر را

۲۷

دسحر چوپيه چوپيا کي غريب ووي:

ماله ربه دخيل مرک اوژر وندون واک را

داد ظلم او دستم دنيا دي واخله

ناولتياد امتياز، نه جهان پاک را

۲۸

دزاهد سړو په نفلو ميرو پوېش را

مفکوره د قام دخبر لاله همېش را

بڼه مې ورسره قوم او جمعيت ته

نه لرم غوندې لکړي په زهر ونيش را

۲۹

دې ترترتم له لکه نسر هومره مثال را

دېرو مخکې لارو وپورې وصال را

قافې نه وروسته کېوساعت کې

په شېبه کې موزې له تون دتلو دکال را

۳۰

فرعون مويه سرېني زړې مخوه کېرو

دجکړې تاب وتوان پخپل الطاف را

دانسان له وينو غوښونه غذا خوري

ته نجات له هومره جوړو اعساف را

۳۱

دملي اود قومي خدمت په لار کې

داغراضو، شخصياتو احساسات پ را

دانزل د ميخاني ساتي درد مند ته

پيالې درد نه ډکې بنې او چپ را

۳۲

د پټنگ غونډې د شمعي نه طواف را

دې تياره کې ته يونوي انکشاف را

« امتياز » په عدل تندردې چې لوبېږي

ته زه د مساوات پخپل الطواف را

۳۳

په مکتب د عشق او مینې کې سبق را

زره په وینو باندې سور لکه شفق را

د ابدې پورې سوږ وروندون بدال کې

داشنا په غېږ کې عمر یو هر سبق را

۳۴

د خزان په پوره کده و بوتو و وې

روح راپوډیسړی کړه نوې ژواک را

د آواز د و ملتو د سیر غونډې

مخ په پورته موبن له هڅا ته چالاک را

۳۵

ماويستي ده توبه د تشدد د نه

په سره سينه د دې وطن اصلاح را

ويزكارنه شو د كوندی نه ارتقا ته

خوار بينتون له دې خوار يونه فلاح را

۳۶

آبرو مند مې كه ساقي زما خا ورنده

غني زړه او مړه سوله د قانع را

د جگړې د شړوند كړې مې كېمه مه كړې

يو مشكل چې وركومه بل مانع را

۳۷

حذر ربه له بچايه احتياط را

اقتداري دخواهش په انضباط را

دشوندون دجنک جگړو پيشاوخوږکي

يو ساعت هم د پيغمخواختلاط را

۳۸

ستا دنيا کي بس د مينې عالي اوج را

نبار د زړه مي دک دخيرو او د پردو پرفوج را

ابا سيند د زماني يم لاهو کوکړي

دمستی او شونډه دک تر وندون د موج را

۳۹

انزواء اور هېبانيت نه مې وساته

دعمل په څرخ مې تاوږ شړوندا رېټ را

پې صحنه دا اجتماع ولږه توده که پرې

هسې گرمو جذبېوله سينه بست را

۴۰

چې لري يې بلبلان دکل په ساژې

پروانه غونډې په سوز کې هاسرور را

چې وژکار شتم پيروي دخپل مسلک ته

خواري خېټې له په مثل د مزدور را

٤١

خوږې هر څه درته پرېښوده خاوند

آزادي او درد او مينه د جمال را

داشنا په غېږ کې پروت په لوبېږم

حقيقت تعبير د دغه خوب او خيال را

٤٢

ماله زده زخمي زخمي په درد د وارا

آزادي او حریت په دې دنيا را

چې د قام په دردې و خوږي هغه خوږې کړم

هسې شافې بېنکلی ذوق د تمنا را

٤٣

په تولى دريا كارويي كه شمېرې

دغې ديراو تخاڼې پورې الحاق را

جنت خه كرم ستارضا مي نصبا لعين دى

دوفا توفيق په عهد د ميثاق را

٤٤

سينه ياكه له وهمونو له وسواس را

بنده، حيطې كي مي آواز له انعكاس را

چې خدمت پي قوت وكړي قام، تېر ته

هغه مت، هغه بازواو هغه لاس را

٤٥

سمه لارلويه په لوړې دمرل در

داویده پښتون چې وینکړي هافر ادر

چې عزم ته دغره ویستل هېڅ نه وي

دکوشش جذبې چې وینې دفرهاد را

٤٦

په لاس مونږ له دقوي ترقي جرړا

دبشر دځاننانو چرغ مـرـرـا

خوک چې غولږي: آزادي امن ږي نه وي

دهغوی زوال نصیب، زنگونه خبر را

٤٧

يوسر شاره طبيعت لڪه مينوش را

حق دپاره مال وسرود وڪري جوش را

داحساس لمبي هي سري لره سينه ڪي

لمبيلي ييم ڏنڊ ڪي عقل وهوش را

پسرلي ته

خوري چي خپل آهنگ ته کائنات

د فطرت د ښکلې ساز هغه نغمه يې

که فریاد دې چې ما حول راوړښ پری

د ژوند سیند کې ها دشور او زوږنځي

دلعل بخږې

ستا په مخ سپینې خوري چې وي راماتي

ښکارېدې لکه دلعل د بخږو

ما پرې شونډې چې راټولې کړې شوو روکه

لکه ستا غونډې مې خوله د ملغلرو

افغان ته

کاشکې مروی چې ې هېڅ نه وی لیدلی

دادستا په مرک حساب ژوندون افغانه

دغه شریپری ټول قومونه سره یو شول

ته شکېدلی تنی پروت یې پرېشانه

اخطار

که د یو چې هم په دې شایني اوسېږو

نوپه مرو او معد و سر به شمشیر ږو

راځی هلی چې لاسونه سره وړکړو

گوری داسیلاب اچې راځی لاهو کېږو

کاتہ

مہراوی سترپی چی روارو پی خماری

جو پرو پی یہ جهان دزرہ کی لاری

یہ اعجاز دی لمبرولی داد کا تہ دی

چی یہ شتہ می زلزلی کری راد و خاری

ماشوم توب

ہم معنی نشاط پی پی سترپی اوری

چی پی و دزرہ سرہ پہ کھوارہ کی

تسم پی روح نواز پہ شونہ وینکل و

ہر سبق پی و دمی پی سیارہ کی

شروندون

حقيقت دی افسانہ دہ کہ رومان دی

کہ کوم سازدی چي نری نری غلک پري

مازنیچہ ده چي پري لويي ماشومان کري

یوه دمه ده چي رنگ په رنگ که پري

احساسات

بله لاره رانه ورکه ده زندان کي

ستاپه ياد ستړي داوښکو، وينو نه کوم

زړه چي وايي چي دا تويي پردي وشوم

په طغيان دا احساساتو خا درلند کوم

ښکلا

د مړو نښوون د سترې توب سره په خوا کې

يوه کيزه د قلارې او د لاس شسته

د عمل جذبې که غونډې په کار شي

تازه کې او طراوت لره ښکلا شسته

هوطنانونه

پاکې کړې لارې د خپل قوم خادمانو لره

د وفلاس وړکړې د صدق خاوندانو لره

د نړۍ عصري نړۍ کونړ بل افسون راوړې

سترکې په بريد پرانيستی ښايي افغانانو لره

وطنخواه ته

د ملڪرتوب لاره پيدا ڪړه، د دوستانو سره

په يوه مسلڪ باندې راغونډه شه، آشنا يا نوسره

د آشناي د ملڪرتوب مفهوم بيونه دي، حڪم

د دوي په منڃ ڪي تفاوت شته، هوشيارنوسره

د سترگو لوبو پي

د سپورٽي د سپينورونگه پي، د وٺي ڪي

غلي غلي، د پيروي لاندې، موسڪي پي

په غلا غلا ڪانه ڪوي، وارخطا ڪوري

دا چا سره په سترگو ڪي، لوبو پي

يوه آرزو

هغو تروپي له له بدو سترو ڪو لسري

دوا نه ناست وي ديوشو زند خوږ په غاڙه

خوږ په پيل ٻي محويت هومره بخود ڪسري

رانه هپرشوي دامادي ڪا نونات واربه

خدای ته

خومره پاک اوسپين ڪتاب دي رالپوري

سعادت دي دانسان په ٻي ليڪلي

خوارمان دي دتاويل، تقليد آفاتو

رانه ورک ڪهڙو په حاشيو ٻي غلي غلي

دحق دښمن

علميود «امتياز» دښمن دحق دی

داچې کړي او دښمنو جگ او شمله شخه

یم لوی شوی خپل خانه د ابراهیم کې

لاڼه خوا په دې نمرود باندې کړم یخه

ښکلی یار ته

کائنات دې په رڼا د مخ رڼا دی

ستا په غږ کې جوړ دې دنیا ارم دی

تبسم دی زلزله د تن په ښار دده

ستا په موسکو موسکو شو په روی قسم دی

مینه

د حیات په خوب اوده وم بو کښې دمه

دامید هر بانه ولیده سره یاکه

قلایې په زړه راغله د لاسا شوم

خو هوږه خوڼد دی په آرزو او تمنا کې

امد

د بې غاړې سیند چې کورې مینه داده

په طوفان پي د حیات کشتی لاهو ده

دلته لویې په سر، تاج اوننگ و نام شي

عاشقی په شاهي نر کېزي محسوسه

خلوت

پي حريم دي دائيارونه خالي ڪڪرو

ڪلهه ما هم دنسيم په خوله در بله

ستا په شونه وي وڃي وڃي د پسي په غيڙن کي

او د يوه د محبت وي سار ته بله

د حيا خولي

دا شينم دکل په پانوک ځلپوري

که په منځ دي د حيا خولپ راماتي

چي په بدو بدو سترگو ورتنه ڪکوري

رب دي کروي د بوالهوس د مرکه پاتي

د محبت کړي

د دنیا کلزار به وچه سره ميره وه

که موسکي پکې پيښخي خوبان نه وي

په شاهوندون به د جهود سره تياره وي

که کړي د محبت په جهات نه وي

آزادي

پوه ښکلی شان ليلي د سعادت ده

چې پلوي په مغرب کې نيمکڅو دی

پوری د زلفوي نسيم دلته ساوړی

بس علاج زه بونزو د وارو تلو سودی

ببخودي

د پسرلي په دې رنگينو هنکا موکې

د تنکو تنکو کلونو په وینو موکې

داد چاغېرې ته ورغلم چې خان ې

رانه ورک شو د یو مست حسن جلوو کې

تمنا

د اسمان انگرې شي چې د یوې بېلې

مادې خواته په خندا خندا درېلې

زه دستاو ته د شپې غېږ کې اود د یې

زما هو خوا هتش ته وایې : بېلې بېلې

رسول ته

دونه زار ششم سر پر ايو ته کٽيو ځلي

په اشنا جامو کې ورک پي ستا پيغام کړو

په اسانه په کې ساويستل محال دی

هو مروه تنک پي ستا هغه پراخ نظام کړو

غلم ته

دبستان کې دايشيا چي زه استا د وم

تالوستله هغه وخت کې سپارو

مخ دي تورشه اوس زما د سر دعوه کړي

ته او خدای نو په همدغه قوراره!

التجاء

که داغوارې چې هرڅه نه یې پروا شم

ماد مینې محبت په لار و لوبونده کړه

که به نه کورم پرې حق او حقیقت ته

ما په هسې یې نظر وستو کور و نده کړه

انتخاب

په شنو سترو د سپین غره کې چې آښتاروی

دهغې په غاړه وی له ماشوم توبه

لېونی روح چې یوازې وې هرڅه نه

بې له مینې، ازادی او بندګلیتوبه

په خوب کي

د سروکلو ديوتل په منځ کي دواړه

غېږ په غېږ وو خوله په خوله غاړه په غاړه

د نسيم دې ثنا خون په کونگه تړب

اوسپوږنې وه په تعظيم غاړه په غاړه

په خيال کي

د سپوږنې د پلوشو د سوري لاندې

په مکيز مکيز موسکي شې راسره خاندې

تسلي دې په خاموشو کتو را کړه

دواړه شونډې دې په مينه کړې را وړاندې

پڄڻيون ته

دهاقي غور ٻڌي اوده ٻي ٻي انصافه

خلڪ ڪرڻي داسمان ڀر ڪنارو ڪڇي

ته لاوا ٻي الف ٻي د تر ب ڪ ڪڻيو

د نفاق اوجھالت ڀر سڀيا رو ڪڇي

شڪوه

د ٻي دنيا کي ڇڏي هر ڇڏهه نه موند ٿي

واڪ د بل ٿر به د بل اوڪا د بل د ٻي

مال نه موند ٿو ملڪ نه موند ٿو خوري موند ٿو ڪرو

عيش د بل عشرت د بل اختيار د بل د ٻي

پوښتنه

داسپوږزې په سپنور وېخو کې ښکار پري

چې رنگې رنگې په مخ يې راخوړه ده

که سپين مخ دې ديو سپين تقاب نه لاندې

د سپوږزې اود نمړ پورې مسخره ده؟!

توده خبر

د دنيا له کيږو داره وم ستو مانه

زه بېخمخه وېرېم چاله دې جهانه؟

د اتوده غېره دچاو چا په مينه

د اياسته لاسونه کړه چا پېر زما نه

ماشوم توب

خه وږي وږي چي د ليونتوب دی

چې شتاب کې يو طرفن ورنه جوړېږي

يو صورت د يوې شورو بيخودۍ دی

سرشاري او بېغمي کې چې موسکېږي

شباب

لېونی غونډې يو خوب دی بې تعبيره

اضطراب دی او که تندر په سکون دی

په مستي پکې غورځنگ کړي په موجودو

آطوفان د بخودۍ او د جنون دی

بينائي

سلسروې سترگې دواړه پړاوه پرېښوي

چې ښې نه ليدله که هرڅومزه به وا شوي

دا چې اوس په پټو سترگو هم ليدل کړي

ستا په مينه کې قسم دی چې بينا شوي

فرياد

دا تومبې مې چې اغزي د زړه په سترگو

کوم چې رحمه کوم ظالم او کوم صيادي

چې آسمان په ظالمانو نه را لـ و پرېزي

معلومېزې چې تاثيره يې فریادی

د ضمير واز

مخ د تورو وديڅو نه راووزمه برېښنا يده

خاننده ، څلېږمه ، بي خړې سپين سبا يده

نزه د تخير د زرو تيارې لسه روغا يمه

اوسم په سينه کې د زرو غوږ سره اشنا يده

راچ په جذبيو شي طبيعت نو زه پيدا يده

عمق د فطرت د زرو نه دې د نيافته راشده

په دوت م په سينه کې د اميد او دارمان په شان

زه تهرته د صدق م ، بي رياء م د وجدان په شان

پاکې وي د ورو پڅو نه د هغه شين آملان په شان

برق م د يقين غونډې او زم م د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتقي آواز غسرونه ي

لازلوم د غيب سره موجود م ديولذ غونډې

پاکه تکه سپينه صيقل شوي آئينه يمه

سيند د صراحت کې لاهوشوي سفينه يده

بام د مراد ونوته په لنډه لار زه يمه يمه

تزو لارو ته د چوږي د منځ چينه يمه

اخلم الهامونه له قدسيانو له ملك خنى

چمدلم دپنگ غوندي دشمې دملك خنى

نه دزوه پروېك داحساس غوندي لوبې پر مه

طاته سترگوړه اوړه كه غوندي خلب پر مه

زېو چې روند اوكون شي نو بيا هېڅ نه معلومېږي

خه تدبير خوږنيم چې تېرو نوم خطا كېږي

خانله چې وچلن شي قيمتي دى مصلحت زما

نكوري ظاهرته قوانين دشرعيت زما

ودان م ارجاع سړه، دغدر نه نفرت كوم

پاكې القاء ده دښمني د خنيا نت كوم

پكې پي ساتم دا زوكاكو حفاظت كوم

نو غاړې انسان ته د وحدت د امنيت كوم

نه منم ظلم، رحم، رحيم، دى آواز زما

لاړنډو پروېكې كې آهنگ دپنگې ساز زما

غواړمه انسان نه چې درد وغم اشنا دې وي

زه غلامې نه مسم آزاده دا د نيا دې وي

بدي ي تياره شي رنایي د سپين سبارې وي

محو دې رجعت شي كه خه وي نواز تقا دې وي

مړه كال بود د ژوند له نوى ساه د حركت غواړم

تېر ما فسانو نيم دنړى ژوند نهضت غواړم

شړوند د شرف غولم د ښکېلو طرفونو لړیه
خوب زما عادت نه دی د شپې وړې بیلریمه

نیم پر تقلید کې هوا خواه د ایتکاریمه
ایکې دو جملن سر روڼ پیر یو کاریمه

سوم خو شحال پر مه پر تپه د سیند پشان
نور په نشته خوا حساس وي د خور په لکان

باد د هوا توره دروند بهرې پنا بیایم
تاته د نږ د رس کې نوی فکر د سبا بیایم

تاد حال په ژبه، تحوله، په رښتیا ستایم
زه د شلم عصر د انسان په نامه دا وایم

تېر شه داتوم نه خوږ جهان د امنیت کړه ساز
بهر ته کړه د زړه غوږونه، ولور و د خهیر لور،

خه معنی ؟

دومره فریب په سپین خاږو قلندرخه معنی

په نوری عصر کې د دې زاړه دفترخه معنی

که مفکوره دخیر خواهي وي په مفرو کې د چا

نوامتياز د سپین اوتورو دلرو برسوخه معنی

د زړه انگرې چې کړي جلرې دېکې ميني ۱۷ نسا

داسې دنیا کې تظاهر د نهر قسمخه معنی

کوم استعداد چې تا پخپله خاورولاندې کړلر

بیا د هغې پسي دخان حُني سنفرخه معنی

خدای چې مینا سترکې درکړیدی اوريدشته لکې

ياغور مجدل نوله لکه لکه له ککمرخه معنی

په لرڅو پېرڅو د آشنا سره د شپې په غېر کې

چې زه مور نه يم سپینې سترکې د سحرخه معنی

شېرنگل!

«ته چې هسې بنايسته پي زېږه کله

خکه تاپه خان شيداکرله بلبله» (۱)

ستا د بوي نښې په باغ پيو داري کيږي

دلته نه راخي خودې له دې کبله

کوبه غوټه دې دميښي ورايله کړه

سگروشي دې چې بلبل سره کوله؟

دادې رنگ دکوم مين د مخ اخيستی

چې دژوند پانه دې دومره زېږه شوله؟

دلبري کيږي دبدلو په جامه کې

دادې څه پرده په مخ وغورږوله

اورېده مې چې تاوې په گونگه ژبه:

سترگې ووينځه ليلي له تفافله

گوره تېروستي ظاهردسر وکلونو

خساره دې سراسر وکړه گا کله

شاوخوا درنه چاپېره کلان سره دی

ته پي شهېر دمسافرو غوندې څله؟

نېوهېښم چې ددې باغيچې گل پي

که زما غوندې راغلی له کا بله

حديقة الاندلس - قاهره

د اپريل ۴ - ۱۳۵۳

«خوشال بابا»

دژوند سبق

څه په سپوږم ژوندون او په امان د تحول ځنې

کله که تر بکني چې د فلک ورسره نه وي

ځان دې جهنم کړي په قرب باندې که ژوند غواړي

نه دې ځي مورچي له چې تپک ورسره نه وي

دلته دې زمونږه په خانانولکا نوک سې

داسې سړي کوم دی چې کوټک ورسره نه وي

خلاص به بگناه بندي د فکر کړي زمونږ مله

خو که زولې دوه م و شک ورسره نه وي

لاړه به خطا تيارو کوڅو کې فلسفي نه شي

کله چې ملگري ايلن کلاک ورسره نه وي

زه به د ساقي پيال ته هيڅکله نژدې نه شم

ستا د خوږو شونډو و جام چې کوک ورسره نه وي

پاتې به د پنځونده ديلری منډې رامنډې شي

ستا نه کله چې سترگ ورسره نه وي

اوبه ژوندون پورې کوچې نه وي آزادي پکې

ودکه شاعری کړه چې مسلک ورسره نه وي

رنګین سحر

اړخ بدل شو د ژوندون
 یو رنګین غونډې مضمون
 ککړې تفسیر د یو جنون
 د زړه طفل ته لمسرون
 بیا نغښې د سبب وون:
 یو نوم مرګ دی د سکون
 کړد شونو د کور د وون
 د لیلی او د مجنون
 سر د فکر له زنګون
 ځای د عقل افلاطون
 د قدرت کور تر سکون دلی، په مستی، ک طبیعت دی
 د جذباتو محشر جوړ دی، د هر کورنیا قیامت دی
 د گلشن په زرغون کور کې
 د نکهت له میوو د کور
 وارخطا غوټې غوټې بېرې

په کلونو د وچې شـ وړې
 چې بوسې يې وړ کولې
 خو سبا دې تښتوړې
 لکه طفل نازو لې
 په نازانو يې زړه لگولې
 په احساس لوبې کولې
 چې تالا والا ککېدلې

د سينې د سيند پخېزې، اړخ بدل کړول د مالنو.
 د احساس گڼتې لاهوشو، د مستې په طوفانونو.

د امید ما شوم حلمې شو
 مشاطه د جمال راغله
 پيغامونه دريد يـ وو
 بيا د هوش متاع وړکېږي
 معشوقې د سرو گلونو
 نيا پېرود حسن جوړ کړو
 د وږمو د وږی خېږي
 غولرې زلفوله گلونه
 دافق نېسحر و وېـ

د نسيم د ساز پر دوکې، کانا ناکې نغمه بارشو
 د بلبلو ترانو کې، پيغا مرونه د بهار شو
 سرو وچې ووترا ورسه
 پخلا کېږي اروا نونه

گلو مينخل مخونه د شينم په رهنروا وينکو
 انکو سرو کلونه راته بنکاري چې سيالی کړي
 پاري شولو غسونه خوشالی شوی سر بوتوب
 گلشنونو کې سازونه بيا سرلرو کړه مطربانو
 ورته اچري لاسونه پينلې پينلې گلر خاڼې
 پسرلی کړې همدارونه سوز و سازي سرگه کړې
 د سرو گلو چراغونه دکلشن حرم کې بل دی
 گللی مالې نجونه دکلنډ په لوري دروي
 د پيمخو ديدونه بي منته شر مجلسو ته

عکس يې اخيستو دکلو رنگين شوی يې نظرو
 رنگارنگي رنگيني وي ، يو جيب رنگين مهر و

د څلورترانه

لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ زین
 هدف دکار او خدمت وطن او قام دی زموږ زین
 موږ به افغان نه یو قوی ملي وحدت جوړوو
 د تفریق د امتیاز په کور قیامت جوړوو

د رانی و یچارې د وطن پخپل همت جوړوو
 عدل انصاف او مساوات روح د نظام دی زموږ زین
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ زین

موږ نه په دین په ملیت باندې خپل سر و رکوو
 د جفا غشوله سنگر غوندې تپترو و رکوو
 وارو افغان ته د نهضت نوی خبر و رکوو

عقیده پاکه پاک ایمان په پاک اسلام د څلورترانه
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ زین

موږ نه قییم د معارف پخپل وطن کې غوراوو
 نوی آهنگ د نوی ژوند پخپل چمن کې غوراوو
 د شهن د حق او حریت سر په کفن کې غوراوو

خدمت د قام ته چې ولاړو پرې سلام دی زموږ زین
 لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ زین

وطن نه بدبد رواجونه رسومات ورتكورو
نخونه ولزي، بي علمي او خرافات ورتكورو
دكاره منځ منځ نه بڼخا په سكتا ت ورتكورو

بنا پر حسن اعتاد باندي مسلم دي زمروږن
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروږن
ظلم، رشوت، تعلق دروغ او خيانت نه منو

غواړو په زړو كې درد او رحم، قساوت نه منو
سرو همدرد يوربي دروي پسر سميت نه منو

ملا عالم مخلص خادم ته احترام دي زمروږن
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروږن
موزين په ايشيا كې يوسعودافغانستان غواړو

موزين حكومت او حاكميت دپاك قرآن غواړو
اباد په صلح وامنيت باندي جهان غواړو

تېنگ دستجش فكر و تدبير په لاس زيان گلونوږن
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروږن
ملي مفاد په شخصياتو مقدم دي موزين ته

حكلم ددين - عالم او مشر محترم دي موزين ته
دفع دظلم په بل ظلم هم ستم دي موزين ته

دقوم خادم څي وي هغه خلسي امام دي زمروږن
لكه نسيم دباغ گلونو ته پيغام دي زمروږن

فرهنگ جهاد

«فرهنگ جهاد» د افغانستان د ژغورنې د آزادۍ بغښتونکی بریالۍ سلې
مخبر خنک د فکري او عقیدتي اسیلو کرښو په پام کې نیولو سره د کړو وځاهدو
لیکوالو، محققینو لخوا اعلان شوی د جهاد د آثارو خپرونه چمتو دی - په تېرو
هغو لیکوالو آثارو ته چې په بهرنیو لېرو هېوادونو کې د مهاجرت ژوند تېروي
هله د خپراوي چارې ستونزمنې اوله مالي اړخه د زیات لگښت غوښتونکی دی .
څرنگه چې زموږ سترو اسلامي خوځښت له حساس اوزارګ دور څخه تېرېږي
فرهنگ جهاد په نظر کې لري چې د دوی لیکوالو او ادب پوهانو د مرستې اولارښوونې
له لارې په نژدې راتلونکې کې یوه موقوته ادبي خپرونه هم نشر کاندې .

فرهنگ جهاد د هر تههد، مجاهد لیکوال د آثارو د خپراوي په اړه د دوی د
د مابش مطابق د هغوی په خدمت کې دی او بېله مالي لگښت څخه د خپلوی ټول
تکالیف په خپله غاړه اخلي ؛ څنگه چې فرهنگ جهاد له مالي ټکنسۍ سره مخ اوله هېڅ
لمرې مرسته نده ورسره شوی ځکه خو به د لاند لیکوال پراخې د چاپ لگښت څخه
ادا کوي .

فرهنگ جهاد د هېواد د زړو اړخښتناکو آثارو او اسناد رسالته او تکثیر
هم په نظر کې لري او هر هغه اثر چې زموږ لجهادې پالیسی سر اړخ کوي او ضرورت یې
محسوسېږي تکثیروي .

هیله ده د تکثیر لویا خپرنک له پاره د دغه وړل اړخښتناکه آثارو په
استازو قدرمن هېوادوالو فرهنگیانو له فرهنگ جهاد سره مرسته وکوي .
لکه د و تمهدون ورونو، لیکوالو پوهانو څخه هیله کوو چې پخپلو مضوې او مالي
مرستو لویو پیسو سره د فرهنگ جهاد د پرمختیا او پیاوړتیا اولاره او د جهاد د ادب د بیا پیاوړتیا
لوساتو په لار کې خپل مسوولیت او رسالت ترسره کاندې .

فرهنگ جهاد و غوثان و روحپروای تکرار کری:

- ۱- دفتر نخست هئوس لوی استاد پیر هاند غلام محمد نیازی د خپرو شویو مقالو مجموعه
- ۲- وینه په قلم کې - د جهاد لیکوالو وینا والو تذکره.
- ۳- جهادي فتواګاڼې
- ۴- اسناد تاریخي افغانستان
- ۵- پیغام - د همدیسې شفیق د شعرونو د مناجاتونو برخه
- ۶- مجموعه مقالات د جرم محمد کاظم شارقې
- ۷- افغان باقی کهسار باقی - د جهاد پاره د پاکستان دارو د ژبې انصار وینا والو د - شعرونو مجموعه :
- ۸- د عبدالهادي هدايت د مقالو مجموعه
- ۹- معرفي جرايد و مجلات جهادا افغانستان
- ۱۰- دکلیخ اسلامي جريدې د دوو کلونو کلکسیونونه
- ۱۱- په یاد سخن شعرونه آفرین سترګ استاد خلیلی
- ۱۲- تعصب او د هند اغیزه
- ۱۳- داستانونه و لوستونه - د جهاد پاره د بهرنیو لیکوالو یادداشتونه
- ۱۴- مجموعه مقالات الحاج مولوی عبدالرب احدی وردګ
- ۱۵- منلیونه او منزلونه - د اشعار و مجموعه
- ۱۶- د وینو نخښې - د جهادی خاطر و مجموعه
- ۱۷- کارتون ها سخن میګریند د مقاومت په اړه د خپرو شویو کارتونونو البوم
- ۱۸- تاریخچه نهضت اسلامي افغانستان -
- ۱۹- دوشعرا شیدا

دوه بوجي درانه هېواد وال بدله فرهنگ جهاد شخړه خپلې مرستې نه سپوي.

B

1.231

SHA

2721

دژوندون میره او بزده ده ستری کپری
گوت دشونډود شریت در سره واخله
دوصال دیوه به مړه وی مونږ به نه یو
دایه یاد د محبت در سره واخله

شفیق

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**